

VIETNAMESE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1. (a)

CỬA SỔ

Nhà độc một phòng, mười sáu mét vuông gạch men nâu; phòng độc một cửa sổ, lỗ thủng hình chữ nhật lúc thì màu xanh, lúc vàng óng, lắm khi xám xịt, đóng khung lên thế giới men nâu của tôi. Bốn trăm ô vuông nâu và một khuôn chữ nhật biến ảo, xoay như xoay rubic.

5 Cửa sổ không mở vào hoa, giá có hoa, bất kể loại hương nào, tôi đã thành một cô gái lãng mạn. Tôi dị ứng kịch liệt trước các kiểu lãng mạn. Lỗi tại cái cửa sổ. Nó cũng không mở lên các mái nhà, tốt nhất là các mái ngói cũ như trong tranh một họa sĩ nào đó mà chị tôi hâm mộ, thế, ắt tôi đã thành đứa tò mò, chuyên háo hức tìm xem những chuyện xảy ra trong các văn phòng xa lạ
10 có ăn nhập với lời rao truyền trên mái. Tôi không tò mò, không giàu trí tưởng tượng, không lãng mạn. Bố mẹ yên tâm về tôi là đúng.

Nó mở thẳng vào tìm một con đường dẫn tới công nhà máy rượu bia, tên gọi căn cứ theo biển đề trên cánh cửa sắt hoen rỉ xộc xệch mỗi ngày hai lần loảng xoảng. Bốn trăm ô vuông nâu của tôi lần lượt lọt qua khuôn chữ nhật
15 biến ảo chỉ xếp hàng đến cánh cửa ấy là hết, là phải lộn về, cuộc dạo chơi chớp nhoáng.

Ngày hai lần tôi nghiền cứu những gương mặt, những dáng người ào đến, mắt hút, hoặc ào đi mắt hút, trong và ngoài cánh cửa ấy. Đến bây giờ, tôi vẫn trung thành với bảng phân loại các giá trị của mình về loài người. Chỉ có hai
20 loại. Người có khả năng âu yếm dịu dàng, và người không có khả năng ấy. Thời gian đầu, đám đông từ nhà máy đổ ra giờ tan tầm làm tôi lóa mắt. Tôi phải chọn từng người, thận trọng tìm bắt những dấu hiệu phân loại cần thiết. Đây là một cô gái có đôi vai mảnh dẻ, mảnh dẻ đến mức như tan biến trong nỗi đợi chờ vô tận của cặp mắt; tôi thậm chí khuyên tất cả đàn ông trên đời hãy mau mau đến nhận phần âu yếm mà cô có thể ban phát chẳng bao giờ cạn.
25 Đây là một người đàn ông bốn mươi tuổi tóc đen nhánh, bấp thịch cuộn cuộn, có nụ cười ấm lòng. Tôi hình dung một bàn tay nhỏ xíu mềm mại trong bàn tay rộng của anh và thấy bụng mình thót lại vì quá dễ chịu. Còn đây một thanh niên trán phẳng lì và cặp môi mỏng cương quyết. Hấn mạnh mẽ và tôi
30 ghê sợ sự mạnh mẽ ấy. Làm sao có thể hình dung hấn hôn một htiểu nữ mà không nghiền nát cô như nghiền nát một con giun trong chán vụn giun để ở đời.

Có những gương mặt trông như thể chưa bao giờ mỉm cười cùng ai.

Mười lăm năm trôi, bao nhiêu người đã đi qua bảng phân loại của tôi? Họ
35 là ai, nghề nghiệp, tuổi tác, đẹp xấu, gầy béo, công dân hay ngoài vòng pháp luật, trình tiết hay đã qua đủ cám dỗ, sống vững vàng bằng hai chân trên mặt đất hay phiêu diêu tận đâu đâu, đạo tặc hay hiền nhân, nhóm máu này hay

nhóm máu khác. . . tất cả không đáng kể. Hoặc họ biết yêu đương, hoặc
40 không tiêu chuẩn duy nhất để họ đứng bên trái, hay bên phải tôi. Vị trí của
tôi là chiếc cửa sổ, quan tòa. Người ta có thể nghiên cứu, sắp xếp và điều
khiến nhân loại từ một lỗ thủng hình chữ nhật cực kì biến ảo như thế, miễn
45 sao tin ở bảng giá trị của mình. Tôi bỏ ngoài tai những cuộc cãi vã vô tận
của chị tôi và đám tình nhân về lẽ đúng, sai, tương đối hay tuyệt đối, vô hạn
hay hữu hạn của các hệ quy chiếu. Người ta sẽ còn cãi vã suốt đời về những
vấn đề không mấy liên quan tới chủ nghĩa dục dăng và tình yêu.

PHẠM THỊ HOÀI

(Trích trong Thiên Sứ, NXB Đa Nguyên, 1990)

1. (b)

ÁO LỤA HÀ ĐÔNG

Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát
Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng
Thơ của anh vẫn còn nguyên lụa trắng

5 Anh vẫn nhớ em ngồi đây tóc ngắn
Mà mùa thu dài lắm ở chung quanh
Linh hồn anh vội vã về chân dung
Bày vội vã vào trong hồn mở cửa

10 Gặp một bữa anh đã mừng một bữa
Gặp hai hôm thành nhị hỷ của tâm hồn
Thơ học trò anh chất lại thành non
Và đôi mắt ngất ngây thành chất rượu

15 Em không nói đã nghe từng giai điệu
Em chưa nhìn mà đã rộng trời xanh
Anh đã trông lên bằng đôi mắt chung tình
Với tay trắng em vào thơ diễm tuyệt

20 Em chợt đến, chợt đi, anh vẫn biết
Trời chợt mưa, chợt nắng chẳng vì đâu
Nhưng sao đi mà không bảo gì nhau
Để anh gọi, tiếng thơ buồn vọng lại

Để anh giận mắt anh nhìn vụng dại
Giận thơ anh đã nói chẳng nên lời
Em đi rồi, sám hối chạy trên môi
Những ngày tháng trên vai buồn bỗng nặng

25 Em ở đâu, hỡi mùa thu tóc ngắn
Giữ hộ anh màu áo lụa Hà Đông
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng
Giữ hộ anh bài thơ tình lụa trắng

NGUYỄN SA

(Trong tập Thơ Nguyễn Sa, NXB Đồng Nai, 1999)